

RIGONOMETRIE CRY

Lsidney in hoc ABC
24

Popłi czerw na ofiarę, dał
wam co. Drugi potowue
dwaj, czwarty całci były.
oł ofiarza naturalny złoty, to
polshich. Wiele było.

Cim 1318

Biblioteka Jagiellońska

stdr0004191

1318-1323

CIMELIA

614907

Cim 1318-
-1323

Tertia	150.
Quarta	162.
Axiom.	Splendorem.
Primum	170. <i>Matem</i>
Secondum	175.
Tertia	179.
Quarta	181.

1318-1323

XII

Zadanie in hoc ABC
24.

Poßli għanu na ofiare, da
wilim co. Drugi potowur
dway, cquartri iekk tħej.
ot tħarrja naturgħi żłoty, ta
polshid. Wieki bello.

Ann-1318-

A.	$1 \frac{1}{2} N.$	5	
B.	$\frac{1}{2} N.$	$2 \frac{1}{2}$	1323
C.	$1 \frac{1}{2} N.$	$7 \frac{1}{2}$	
D.	$3 N.$	15	Sorayet h per
$6N = 30.$		qm /	

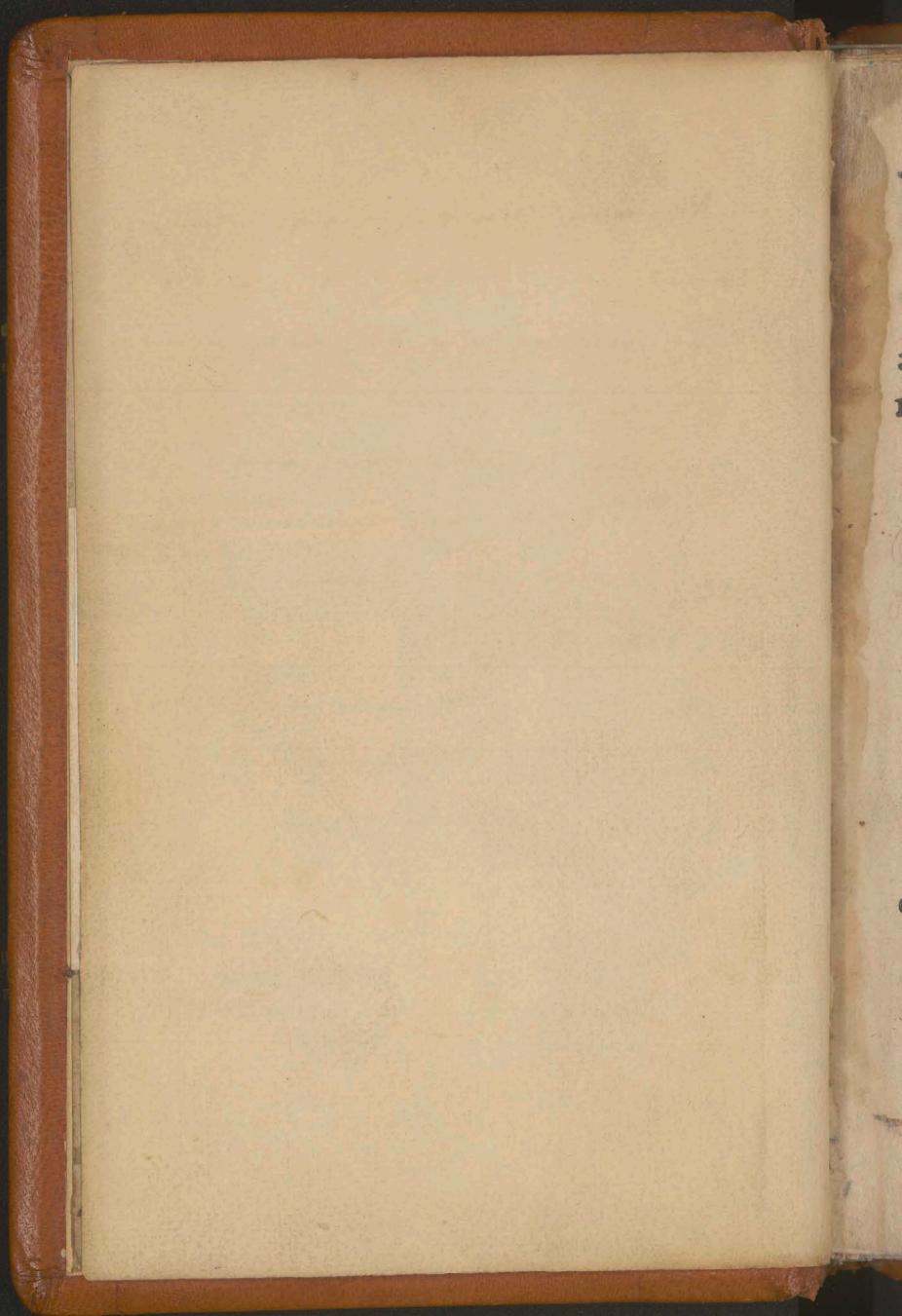
Axiomata Planorum		NB
Primum Aho	156.	
Secundum	158.	
Tertium	160.	
Quartum	162.	

Axiom.	Solidum	Notem
Primum	170.	<u>Notem</u>
Secundum	175.	
Tertium	179.	
Quartum	181.	XII

12/11
23.

Niniejszy klocek (niegdy własność
autora, Jana Brożka), był już raz
przeopisanego w w. XIX, kiedy umieszczo-
wano w niego dwie pierwsze poezje [Pisarz
Krügera *Synopsis trigonometrica*, Dan-
kissi 1612, i tegoż *Logistica sexagena-*
ria, Dankissi 1616 (obecnie pod sygn.
56336 - 56337, I)]. Po raz drugi
przeopisano go i wyrestaurował in-
struktor Jan Wujciech w r. 1937.
Przy tej wyrekonstrukcji odnaleziono z Konic
tego klocka list J. H. Notthaffta
(zob. J. N. Franke, J. Brożek, s. 90)
i przekreślono go do rekwiisu 1141.

A.B.

Gm. 1323.

S T V D I O S Æ
Iuuentuti in Academia
Cracouensi.

JOANNES BROSCIUS
Doctor Medicinæ, Ordinarius
Astrologus. S. P.

CVM euoluo exemplar Diophanti, quod
Clarissimo Raynero Fuscarenio Patritio
Veneto, postulante mihi concessit iuris
consultissimus Professor in studio Patauino Do-
minus Alexander Syngliticus, chartulam sepa-
ratam reperio, in qua hac quæstio descripta fuit
absq; vlla solutione. De autore quæstionis non
constat; exemplar ipsum Diophanti præfert in-
scriptionem Maximi Planudis graci monachi.
A non malo Analysta propositam esse certum est.
Soluuntur multis modis. Iam enim plurimas inue-
ni solutiones, ut vel hinc perspiciatur Tactices
antiquorū ubertas. Genus est soluendi non illud
vagū, assumpto intra certos limites quo quis Nu-
meri valore, sed longè diuersum via demōstran-
di apodictica, hoc est certa & incōcussa procedens.

Vobis

Met. fol. 27

Vobis autem propono, ut industria vestra isto exercitij genere excolatur, & per Analyticen hoc est methodo inuenire adfuescat. Hermannus quidam Witekindus ait Algebraam ociosa subtilitatis esse. Hoc quidem caci de coloribus iudicium est. Exploret hic suum ingenium, ac tenteret, an vulgares numerandi regulae, ne aurea quidem excepta, sufficient ad nodos istos dissoluendum. Ego vero puto nil esse ociosum, nil inutile, quod admiranda veterum industria iuxta methodi leges inuenit. Multa sunt quorum usus latet: multa, quorum nunc tandem repertus. Adeo verum est, sacula proficere. Negat mihi quisquam heterogeniam ullam obiciat, quod Medicus hac Arithmetica vobis proponam. Hippocrates dinus Thesalum filium ad haec studia excitabat. Et rerum naturae analysis multum videtur habere affinitatis, cum isto studij genere. Qui enim illa a veteribus acceptam, supraceteros ad perfectionem produxit, Arabicoque demum charactere Alchymiam vocavit, eum puto fuisse bonum Analystam, vel ut nunc vocant Algebraistam. Ut enim hic duas vel plures quantitates ad aquationem reducentes, varijs modis eas depuramus, addendo, subtrahendo, eleuando, vel deprimen- do per parabolismū & hypobibasmum: ita ibi simile quiddam est, dum coctiones, filtrationes, de- puratio-

o e-
hoc
nus
bit-
di-
en-
qvi-
en-
ile,
me-
la-
deo-
am
bac-
ui-
Et
ere
illā
tio-
ere
A-
Ve
tio-
us,
en-
i si-
de-
io-

purationes, exaltationes, & alia infinita insituntur. Ac nomen ipsum artis utriusq[ue] hanc meam confirmat coniecturam. Algebra appellatio-
nem sortita videtur, à Gebero qui præstantissi-
mus Mathematicus & Chymicus fuit. Quid
si & Medicus? Certe operatio quedam chirurgi-
ca, restauratio videlicet dislocationis & fractus
re ossium Algebra dicitur, ab eodem ut puto
auctore. De qua videatur Lanfrancus in sua
Chirurgia maiori & minori. Quod Geberus
à doctissimo Snellio misarithmus vocetur, vel
ad alium aliquem Geberum, vel non ad ignorā-
tiā numerorum, sed ad tedium laboris debet
referri, propter canonē Mathematicum illo tem-
pore nondum excutum, nec ad ea quæ haben-
tur calculi compendia deductum. Solas enim se-
mises subtensarum veteres habebant: ut ma-
nifestum est è Ptolemao, & ijs quæ Geberus su-
per Almagestum reliquit. At iam questionem
accipite. Quanto plures aliquis vestrum soluti-
ones attulerit, tanto maiorem ingenij
laudem consequetur.

Alexan-

Alexander Magnus in duodecim Duces distribuerat exercitum 302 34 militum. Primus secundi duplum habuit. Tertius quarti triplum. Quintus sexti quadruplum. Septimus octaui quintuplum. Nonus decimi sextuplum. Undecimus duodecimi septuplum. Omnes autem simul sumpti faciunt supra scriptam summam. Quæritur quantum quilibet habuit?

Tentarunt multi solutionem: sed genere soluendi vago. Arithmetico licet addere, subtractare, eleuare, deprimere, sed non tentando. Hoc enim est casu & contingenter, ut dicunt Philosophi. Ac cur ego tentando huic subtractioni, illi addam, si mox uno demonstrationis Logistica ductu toti integros numeros in data ratione datam summā constituētes exhibere licet? Quia id fiat ratione, ingeniose iuuentuti inquirendum proponitur. Primum inuentor feret, non puerile, sed Philosophicum.

ces
ima
tius
um
eci
ise
fa
tur

sol.
ub.
do.
ne
ra
ni
ra
et?
uiz
ets

